

En grön framtid för Europa

Antaget enligt ändringarna som godkänts av
kongressen för det Europeiska gröna partiet
Genève den 14 oktober 2006

Innehållsförteckning

Vårt europeiska perspektiv	2
1. EU:S TILLSTÅND	2
2. VÅR GRÖNA POLITISKA VISION FÖR EUROPAS FRAMTID	4
Ett fredsprojekt	4
En hållbar framtid.....	5
Att förstärka vår europeiska samhällsmodell	5
Konsumentens rättigheter och hälsoskydd	5
En Grön ekonomisk vision för Europa.....	5
En global aktör för en mer rättvis globalisering.....	6
Demokrati, mångfald, migration och lagar som efterlevs	6
3. EN DEMOKRATISK ARKITEKTUR FÖR ETT FUNGERANDE EU	6
Europaparlament	7
Nationella parlament	7
Subsidiaritet.....	8
Politiska partier	8
Domstol	8
Medborgarnas direkta deltagande	8
4. EU:S FRAMTIDA UTVIDGNING	9
5. (HUR) SKA VI FÅ ETT EUROPEISKT KONSTITUTIONELLT FÖRDRAG?	9
6. ETT GRÖNARE EUROPA	11
Europa som fredsprojekt	11
Att skapa en hållbar framtid	12
Att förstärka den europeiska samhällsmodellen.....	14
Konsumentens rättigheter och hälsoskydd	15
En Grön ekonomisk vision för Europa.....	16
Europa som aktör för en rättvis globalisering	18
Demokrati, olikhet och lagar som efterlevs	19
Migration	20
Rättvisa.....	21
SLUTLEDNING	22

Vårt europeiska perspektiv

För Gröna har Europa alltid betytt mer än den Europeiska Unionen – både geografiskt och politiskt. Sedan början av den europeiska koordineringen av de Gröna partierna år 1983 har vi alltid haft gröna partier inom och utom EU som våra medlemspartier:

För närvarande omfattar vårt Europeiska gröna parti 35 partier i 31 länder. Och särskilt i tider av globalisering, börjar och stannar inte miljö- och samhällsproblem vid EU- medlemsländernas gränser. För oss Gröna är det inte tänkbart att bygga upp murar och blunda inför vad som sker utomlands. Vi Gröna ser EU som ett fredsprojekt och vi inser att utvidgning är ett av de viktigaste sätten att uppnå det.

Den ökande bristen på social rättvisa, särskilt vad gäller jobb och framtidsutsikter för unga kvinnor och män, inskränkningar av mänskliga och medborgerliga rättigheter i tider av terrorism, den ökande inverkan av organiserad brottslighet, bakslag inom kärnsektorn såväl som försämringen av ekologiska kriterier och naturligtvis dödläget på EU:s institutionella nivå ger, bland andra faktorer, djupa bekymmer för de Gröna över hela Europa – inom och utom EU.

För de Gröna har EU haft och har fortfarande ett övergripande mål: Att bygga upp, efter århundraden av krig och konflikt, en varaktig fred och samarbete mellan folken på denna kontinent och efter århundraden av kolonisering, ha en positiv påverkan på global politik. Särskilt den andra aspekten har inte uppnåtts på ett sätt som de Gröna skulle önska. Därför betonar denna skrift angelägenheter och brådskande ärenden som de Gröna upplever på EU-nivå, eftersom EU:s tillstånd och politik har en avgörande betydelse inte bara på vad som sker inom EU utan även på utvecklingen av andra delar av Europa samt i andra kontinenter.

1. EU:S TILLSTÅND

EU:s historia är en historisk framgångs berättelse. Aldrig i europeisk historia har så många nationer haft fred under så lång tid. Ur vidare synvinklar, har EU haft en positiv effekt på den politiska, ekonomiska, sociala och miljömässiga utvecklingen i Europa. EU har bidragit till att ena Europa. Det har varit en positiv aktör i att verka för fredslösningar i pågående internationella konflikter. Genom att bygga upp en stark miljöpolitik, blev EU en internationell pionjär för övergången mot ett ekologiskt samhälle, trots att mycket arbete fortfarande återstår att utföra. EU:s utvidgningsprojekt har lett till den demokratiska stabiliseringen av den europeiska delen. I dess främjande av mänskliga och minoriteters rättigheter samt politiken mot diskriminering och genderpolitik, har EU valt en progressiv väg. Medlemskapet i EU har lett till att minska de ekonomiska skillnaderna mellan de olika europeiska länderna utan att finna en lösning på frågan om orättvisor inom Europas gränser.

Men för närvarande befinner sig EU som ett projekt för människor och nationer i en politisk kris. Detta blev tydligt genom resultatet av folkomröstningarna i Nederländerna och Frankrike. Just nu, domineras debatten om EU av två perspektiv som inte nödvändigtvis står i motsatsförhållande till varandra. Å ena sidan, finns det en stark skepticism mot EU, dess avsaknad av en demokratisk genomskinlighet, dess byråkrati och mot det som upplevs som en dominans av en neoliberal ekonomisk politik inom EU. Detta kombineras med en rädsla som många upplever

över att förlora kontrollen över sina egna liv. Å andra sidan hoppas människor att EU ska garantera den "Europeiska sociala modellen" med höga sociala, miljömässiga, konsumentmässiga och andra standarder och skydda dem mot de negativa effekterna av den ekonomiska globaliseringen. Ur det första perspektivet, har EU gått för långt, ur det andra perspektivet har det inte gjort tillräckligt mycket. Båda är dock överens att EU inte fungerar och presterar som det borde.

Förutom dödläget i författningsprocessen, utgör även den nyliga minskningen i den allmänna EU-budgeten som medlemsstaterna måste delta i, inom ramen för de finansiella perspektiven för åren 2007-2013, ett tecken på krisens djup. EU måste bemöta strukturella problem och brister som måste lösas. EU måste finna en ny definition på sin roll i ett politiskt sammanhang av växande stöd för konservativa och även nationalistiska ideologier i olika medlemsstater.

För närvarande betalar EU ett högt pris för årtal av brist på politiskt mod och visioner hos många av medlemsstaternas politiska ledare. Det sätt som den beslutsfattande processen är organiserad på och distributionen av makten i de olika beslutsfattande nivåerna inom EU bland de 25 medlemsstaterna är problematiskt. Nationella regeringar kan fortfarande blockera viktiga beslut som skulle vara ett steg framåt i integrationsprocessen som representerar framgångar för miljön, samhället och medborgarnas liv. Valet av utvidgning har inte följts upp tillräckligt av en förstärkning av det civila samhället, de demokratiska procedurerna och institutionerna. Amsterdam- och Nice-fördragen har missat viktiga möjligheter att förbättra EU:s funktion.

EU står inför en demokratisk brist på olika nivåer. I flera länder använder politikerna EU som syndabock för deras egna beslut och politiska strategier. Viktiga aspekter eller områden inom europeiskt beslutsfattande undflyr den demokratiska kontrollen på nationell eller europeisk nivå och förblir stadigt i händerna på medlemsstaternas regeringar och administrationer. Fördelningen av kompetenser bland de olika nivåerna har också bidragit till att EU försöker göra för mycket inom vissa områden och kan göra för lite inom andra. Resultatet av folkomröstningarna påvisade att stora delar av Europas befolkning inte känner igen sig i de politiska strategier som drivs fram i EU:s namn. I många europeiska medborgares ögon har EU liksom många nationella regeringar valt en väg som kantas av konkurrens i stället för samarbete vilket har lett till en alienering från de positiva elementen i den europeiska integrationsprocessen. Alltför många europeiska medborgare har intrycket att de inte kan påverka det som händer i EU, medan starka ekonomiska aktionsgrupper har direkt åtkomst till den beslutsfattande processen.

Enligt sin struktur och arbetssätt har EU främjat och investerat i en konkurrenskraftig marknadsledd utvecklingsmodell för att främja en europeisk solidaritetsmodell. Kontrasten mellan de "tuffa lagarna" för valutareglerna å ena sidan och de "mjukare lagarna" i den öppna koordineringsmetoden inom socialpolitiken å andra sidan är ohållbar. Om det europeiska projektet ska övertyga medborgarna måste detta dödläge lösas.

De resonemang som en ökande grupp politiker använder sig av i debatten om utvidgningen är oroande. Man kan inte samtidigt önska sig en bred utvidgning och inte vilja investera de penningssummor som krävs. Att tro att solidariteten kan skjutas upp eller undvikas är en farlig strategi som kan leda till kortsiktiga (nationella) politiska fördelar, men kan kosta mycket ur politisk synvinkel i ett långsiktigt perspektiv, t.ex. vad gäller säkerhetsfrågor. Det är lika viktigt att EU tar en närmare titt på vinnare och förlorare i den aktuella politiken (t.ex. den gemensamma jordbrukspolitiken) och rättar till de procedurer eller regler som leder till att solidaritetsmekanismerna snedvrids bland EU-medlemmarna.

Krisen i det europeiska projektet kan till en stor del ha att göra med mer grundläggande globaliseringsproblem. Det sätt som globaliseringsprocessen har organiserats på har lett till en djupt rotad fruktan hos medborgarna. De sociala "säkerheterna" försvinner sakta tillsammans med den tillit som medborgarna hade till de egna institutionerna. Den huvudsakliga ekonomiska globaliseringsprocessen behöver ett starkare politiskt svar. Europeiska politiker tycks inte kunna övertyga medborgarna om hur värdefullt det är med EU i denna aspekt. För många verkar EU vara motorn i en negativ globaliseringsprocess i stället för att vara lösningen på många av de problem som medborgarna upplever. Detta var uppenbart i en diskussion om till exempel de neoliberala "Bolkenstein-direktivet", portservicedirektivet, arbetstidsdirektivet, trycket på kommissionen att öppna marknaden för genetiskt modifierade organismer.

Men i grund och botten kan effekterna av en ohållbar livsstil inte längre ignoreras eller "exporteras" till andra sidan av jordklotet eller till kommande generationerna. Till nyligen har de rika länderna i (västra) Europa lyckats att hålla de negativa aspekterna av globaliseringen utanför de egna gränserna. Men så är det inte längre. Endast valet av en ekologisk rättvisa - som förutsätter att dessa europeiska länder drastiskt måste minska det egna landets påverkan på ekologin för att garantera en rättvis och hållbar utveckling i andra delar av världen - kan öppna dörren mot en säkrare och rättvisare framtid.

2. VÅR GRÖNA POLITISKA VISION FÖR EUROPAS FRAMTID

Vi behöver ett politiskt och ekonomiskt välintegrerat EU som en outhärlig aktör i huvudsakliga politiska områden och för viktiga ekologiska målsättningar. Vi vill att dessa områden ska vara tydligt definierade och vi vill se till att effektiva, genomskinliga och demokratiska beslutsfattande procedurer tillämpas för att uppnå dessa mål. Dessutom finns det områden där beslutsfattande bör ske på nationell, regional eller lokal nivå.

För oss Gröna är EU ett fredsprojekt och en internationell aktör för fred och mänskliga rättigheter. EU måste ta ställning för en hållbar framtid. EU bör skydda vår europeiska samhällsmodell. EU måste förbättra konsumenternas rättigheter och hälsoskydd. Den ekonomiska ambitionen för EU bör inspireras av en ekologisk ekonomisk vision baserad på en förnyad definition av marknadsekonomin via ekologiska och sociala principer. EU måste definiera om sina ekonomiska mål så att miljöskyddet och människors väl prioriteras framför privata intressen. EU bör bli en global aktör för en rättvis globalisering. EU måste stå för demokrati, mångfald, jämlikhet på alla nivåer och lagar som efterlevs.

Ett fredsprojekt

Fred i EU har blivit "normalt", vilket är en historisk framgång för EU. Den nyliga utvidgningen och den europeiska sammanslutningen stärker EU:s roll som fredsgarant. EU måste utveckla en ny grannskapspolitik för att implementera dess skyldighet att bygga en solid bas för en gemensam säkerhet för alla grannar som inte går med i EU. Solidaritet, uttrycket i starkare och effektivare demokratiska institutioner är grundläggande om vi vill ha fred, rättvisa och säkerhet för nuvarande och framtida generationer. Den internationella gemenskapen förväntar sig att Europa ska spela en global roll för fred och mänskliga rättigheter. En värld med ett land som "sheriff" är inte en säker värld och inte en värld för komplicerade konflikter. Europeiska länder måste förena

sig för att få framgångar på multilaterala grundvalar med prioriteten att förebygga, nedrusta och lösa konflikter utan militära hjälpmedel.

En hållbar framtid

Trots EU som är allt annat än perfekt, är upprättandet av relativt höga miljöstandarder en av dess framgångshistorier. EU ska vara en plats där en hållbar och rättvis framtid tar form. Det är upp till EU att systematiskt göra ekologiska val för frågor som gäller miljö, energi, transport, lantbruk, konsumenter och vetenskap. Miljöpolitiken är också ekonomiska innovationspolitiken och skapar jobb och ekonomiska möjligheter. Att göra ekologiska hållbara investeringar är att investera i rättvisa och säkerhet. Därför behöver vi ambitiösa politiska mål och instrument för att begränsa klimatförändringar, att utveckla en hållbar transportstruktur, för att bevara och stärka den biologiska mångfalden, för att utveckla ett hållbart lantbruk som tar hänsyn till det ekologiska globala perspektivet och för att stödja forskningspolitiken som siktar på en mer hållbar utveckling.

Att förstärka vår europeiska samhällsmodell

Den stora majoriteten av européer stödjer den europeiska sociala traditionen som värdesätter social rättvisa, offentliga tjänster, könsrelaterad rättvisa, arbetar- och konsumenträttigheter och miljö- och hälsoskydd. Det går inte längre att bevara denna tradition levande på endast en nationell nivå i en alltmer konkurrenskraftig värld. För att skydda dessa traditioner och utveckla en gemensam europeisk social modell måste vi dra lärdom av olika nationella erfarenheter. EU:s styrka kommer att behöva balansera behovet för en ökad innovation, effektivitet och konkurrenskraft med värdena för den europeiska sociala modellen. Vi vill inte isolera Europa från resten av världen och vi vill inte heller främja och exportera en livsstil som tynger ned vår planet så mycket. Därför är hanteringen av miljöutmaningen en fråga om social rättvisa både inom våra egna samhällen och även globalt.

Konsumentens rättigheter och hälsoskydd

Oavsett om det gäller fågelinfluensa eller dioxin, förväntas EU finnas med på scenen i tider av konsumentkriser för att skydda medborgarnas rättigheter och liv. Att garantera konsumenternas rättigheter på en öppen marknad är lika viktigt, när till exempel konsumenterna vill ha ofarliga livsmedel utan genmodifierade organismer. EU är ett oundgängligt verktyg för konsument och hälsoskydd – en roll som medlemsstaterna ensamma inte längre kan spela effektivt. Den förebyggande principen måste tillämpas längs hela livsmedelskedjan och klara regler om ansvarsskyldighet måste fastställas med tanke på G M O. En verklig europeisk politik omfattande alla dessa frågor kräver en stark exekutiv makt som inte låter sig pressas av internationella organisationer och regeringar och som samarbetar med U-länder för att ändra reglerna i internationella organisationer.

En Grön ekonomisk vision för Europa

Konkurrenskraften ska definieras enligt principer av allmänt intresse, i synnerhet i förhållande till miljöskydd och social sammanhållning. För oss Gröna, kommer delade framgångar för att uppnå

allmänna intressen, särskilt miljöskydd och social samhörighet, före konkurrens och konkurrenskraftighet.

En central ekologisk fokusering för vår ekonomiska politik är vår strategi för att minska beroendet av fossilt bränsle, speciellt olja, och för att garantera ett energisystem utan kärnkraftverk.

Vi strävar efter innovationer som kombinerar energieffektivitet, energibesparingar och utvecklingen av energikällor som kan förnyas. För oss Gröna är utfasningen av civil och militär kärnteknologi en absolut prioritet. För att lösa problemet med energin måste vi ändra livsstil och konsumtionsmönster. EU måste spela en mer aktiv roll i detta område. Med en enda marknad och euron som gemensam valuta för merparten av medlemsstaterna, är ett närmare europeiskt ekonomiskt politiskt samarbete nödvändigt och varken en ekologisk hållbarhet eller social sammanhållning är möjliga utan detta. Att stoppa en skadlig skattekonkurrens utgör del av denna uppgift.

En global aktör för en mer rättvis globalisering

Vi behöver EU som en stark global aktör för att främja globaliseringen baserad på solidaritet och ekologisk hållbarhet. Vi Gröna står för skälig handel. Vi stödjer introduktionen av Tobin-skatt på europeisk nivå. Vi vill att EU ska samarbeta med U-länder och uppdykande makter för att främja en hållbar utveckling med deltagandet av det civila samhället. Globaliseringen av kapitalflöden kräver även en globalisering av den demokratiska politiken. Det innebär en starkare roll för FN, internationella lagar som efterlevs och stöd för den internationella jurisdiktionen.

Demokrati, mångfald, migration och lagar som efterlevs

Det är inget tvivel om att EU måste förbättra sig vad gäller demokratiska procedurer, men EU har spelat och fortsätter att spela en viktig roll i att skydda och kräva demokratiska procedurer och institutioner i medlemsstaterna samt arbetar för att ge kvinnorna mer makt. Denna positiva effekt gäller gamla och nya medlemsstater. Europadomstolen, stadgan om grundläggande rättigheter, den europeiska ombudsmannen och klagomålsprocedurerna är viktiga redskap för medborgarna att skydda sina rättigheterna. Historiska, kulturella, etniska och lingvistiska minoritetsgrupper måste erkännas av EU:s medlemsstater. EU måste också koordinera de egna medlemsstaterna i striden för mänskliga rättigheter, speciellt rasism, homofobi, xenofobi, anti-islamism och antisemitism samt i att garantera humanitära standarder för flyktingar, reglera integreringen av invandrare och se till att lagarna efterlevs i striden mot internationell terrorism och organiserat brottslighet. En särskild uppmärksamhet ska ges romer som är utsatta för diskriminering i flera delar av Europa.

3. EN DEMOKRATISK ARKITEKTUR FÖR ETT FUNGERANDE EU

Europa måste omdefiniera demokratin i det överstatliga sammanhanget, eftersom EU är en företeelse som förenar element av en internationell organisation och ett integrerat system. Det utövar direkt den makt den fått, men är fortfarande inte erkänd som en helt legitim demokrati av

dess medborgare. Det europeiska grundlagsfördraget kunde bara finna ett delsvår på demokratiseringsbristen i EU och vi måste fortsätta att arbeta för att skapa ett stabilt konstitutionellt ramverk för EU.

Det gemensamma målet för grundlagarna för alla medlemsstaterna är att koppla utövandet av makt till garanterade grundläggande och civila rättigheter, till demokratisk legitimitet, till en fördelning av makten mellan legislativa, exekutiva och juridiska delar av regeringen, till en separation av religion och stat, till lagstiftningens offentliga natur, till en parlamentarisk och juridisk kontroll av alla handlingar och till bevarandet att lagar efterlevs. Alla dessa grundläggande principer av demokratisk typ ska även finnas på EU-nivå. De kan inte implementeras via ett beslutsfattande system som baseras på samarbete mellan regeringar.

Vi behöver ett ambitiöst och sammanhängande konstitutionellt fördrag. Förutom stadgan om de grundläggande rättigheterna fokuserar vi Gröna på starka parlamentariska rättigheter, om subsidiaritet, om juridiska garantier, om medborgarnas initiativ och europeiska folkomröstningar som kärnelement för den nya konstitution vi är engagerade i. Vi Gröna upprepar vårt engagemang för en förstärkt parlamentarisk demokrati, genomskinlighet och lagar som efterlevs, väl förankrade grundläggande rättigheter, medborgarnas initiativ och europeiska folkomröstningar som nyckelelement av den framtida grundlagen.

Europaparlament

Alla legislativa handlingar av EU ska tillämpas, som föreslås i fördraget, offentligt av Europaparlamentet och det legislativa rådet. För den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, ska Europaparlamentet ha makt att ge bindande riktlinjer och medbestämmande om den tilldelade budgeten. Rollen för Europaparlamentet måste förstärkas under förhandlingarna och godkännandet av de internationella fördragen. Som en del av lagstiftningen, ska Europaparlamentet tillsammans med Kommissionen ha rätt att ta initiativ gällande den europeiska lagstiftningen. För att utesluta att individuella medlemsstater kontinuerligt blockerar EU med vetorätten, ska det lagstiftande rådet besluta om alla ämnen som gäller den gemensamma lagstiftningen med en kvalificerad omröstning med majoritet.

Europaparlamentet och det lagstiftande rådet har en likadan rättighet att kontrollera utövandet av Kommissionens implementeringsbefogenheter. Kommissionens ämbetsperiod ska vara kopplad till Europaparlamentets legislativa period. Kommissionens ordförande ska väljas av Europaparlamentet och godkännas av Europarådet. Kommissionen, inklusive Utrikesministern och varje individuell medlem ska ansvara för Europaparlamentet. Kommissionens ordförande ska ha en allmän fullständig auktoritet gentemot sina kollegor.

Nationella parlament

Nationella parlament ska spela en stark och aktiv roll i EU:s politiska liv. Deras framgångsrika involvering längs EU:s lagstiftningsprocess är nyckeln till en ökad genomskinlighet och ett bredare offentligt accepterande av medborgarna. En lyckad involvering får inte vara begränsad till den politiska kontrollen av regeringarnas handling på den europeiska arenan. De bör spela en aktiv roll vid implementeringen av subsidiaritetsprincipen. Deras europeiska roll ska starta med en tidig analys och åsikter samt – vid ett direktiv – avslutas med en bearbetad och planerad

omflyttning på nationell nivå. De måste även delta i den konstituerande församlingens utkast till ändringar för eventuella större grundlagsrevisioner.

Subsidiaritet

Demokratin inom EU uppträder på olika nivåer: städer och kommuner, regioner, medlemsstater och den gemensamma unionen. Subsidiaritet är ett grundläggande värde för EU. Men vi europeiska Gröna varnar mot den aktuella tendensen att identifiera subsidiaritetskonceptet med konceptet för ett allmänt förstatligande. EU:s lagstiftning måste vara förenligt med subsidiaritetsprincipen. På grund av dess natur, ska det lagstiftande rådet – som är en kammare av stater – ha ett speciellt politiskt ansvar för att bevara subsidiariteten. Domstolen är kompetent för att döma i överklagande mål som bestrider implementeringen av subsidiaritetsprincipen eller i kompetenskonflikter bland EU:s institutioner, medlemsstater eller medlemsstaternas konstitutionellt sett erkända regioner.

Politiska partier

Europeiska partier måste spela en viktig roll i den fortskridande europeiska politiska integreringen. Vi Gröna är för transnationella listor. 10% av sätena i Europaparlamentet ska tilldelas paneuropeiska listor. Det betyder att varje medborgare ger två röster i de europeiska valen, en för det nationella partiet och en för det europeiska partiet. Europeiska partier kan besluta att utnämna toppkandidaten på listan för ordförandeskapet i Kommissionen. Det skulle höja riskerna för de europeiska valen.

Domstol

Europadomstolen ska även vara den konstitutionella domstolen i EU. Det allmänna tillämpandet av EU:s lagar ska vara underställda dess jurisdiktion, inklusive mänskliga rättigheter. Möjligheten att vända sig till domstolen bör förbättras för att inkludera medborgare vars rättigheter kränks och kollektiva handlingar för miljömässiga och sociala NGO. Alla som agerar inom ramen för fördragen ska underställas dess jurisdiktion. Alla medlemmar i Europadomstolen måste bekräftas av Europaparlamentet efter rättegångarna.

Medborgarnas direkta deltagande

Deltagandet av europeiska medborgare i den beslutsfattande processen ska garanteras av inkluderandet av rättigheten till medborgarinitiativ samt en europeisk folkomröstning. Ett lagförslag med minst en miljon underskrifter som uppnåtts av ett antal medlemsstater kan skickas till Kommissionen för att ett lagstiftande initiativ ska tagas, förutsatt att den är förenlig med Författningen och, i synnerhet, med stadgan om grundläggande rättigheter. Medborgarnas initiativ ska inte påverka Europaparlamentets och kommissionens rätt till initiativtagande, men det tvingar institutionerna att agera, eller om de beslutar att inte följa kravet i petitionen via en kvalificerad omröstning med majoritet, offentligen förklara orsakerna i skälig tid.

4. EU:S FRAMTIDA UTVIDGNING

Utvidgningen av EU från de inledande sex till de nuvarande 25 länderna är en stor framgång, men utan en lösning av den aktuella konstitutionella krisen i EU, kommer man inte att se en framtida utvidgning bortom Bulgarien och Rumänien, på grund av de rättsliga hinder som skapats genom Nice-fördraget.

EU har fastnat i sitt engagemang mot Kroatien och Turkiet. Vi välkomnar inledandet av förhandlingar om medlemskap med dessa två länder. Vi har alltid klargjort att vi ser brister i reformerna i dessa länder och kommer förvisso att fortsätta att vara trovärdiga men kritiska supportrar av bägge länderna. Processen med anslutningsförhandlingar är öppna av sin natur men medlemskap är målsättningen. Som tidigare skulle vi välkomna beslut från Schweiz, Norge och Island att gå med i EU.

Det europeiska perspektivet för Balkanländerna måste hållas upprätt: stabilisering och fred på Balkanhalvön måste förbli en huvudsaklig prioritet för EU under de kommande åren. Därför vill vi att EU får en gemensam strategi för området. Nivån på det regionala samarbetet mellan länderna på Balkanhalvön är en viktig indikation för deras förberedelse för EU-medlemskap, men slutligen måste varje land bedömas efter de egna förtjänsterna och förhandlingarna om dess medlemskap måste ske enligt ett individuellt tidsschema.

Idag ligger början för anslutningssamtal med Ukraina och andra östeuropeiska länder bortom den historiska horisonten. Det kvarstår att se om situationen kommer att ändras under de kommande 25 åren. Det finns ett europeiskt perspektiv för Ukraina, Vitryssland och Moldavien. Tidsperspektivet för dessa länder ska ses ur ett långtidsperspektiv och beror även på den faktiska utvecklingen av de institutionella förändringarna inom EU. Under tiden ska EU inte tveka att stärka samarbetet med dessa länder.

För oss Gröna utgör kriterierna som upprättades i Köpenhamn år 1993 centrala riktmärken för förberedelsen av eventuella kandidater som vill komma med i EU. Dessa kriterier är inte förhandlingsbara.

5. (HUR) SKA VI FÅ ETT EUROPEISKT KONSTITUTIONELLT FÖRDRAG?

Vi Gröna är övertygade om att EU behöver mer än en konstitutionell överenskommelse som stärker parlamentär demokrati, genomskinlighet och lagar som efterlevs, utvecklar medborgarskap och höjer unionens kapacitet att agera effektivt hemma och utomlands.

Ur vår synpunkt behöver EU förnya den konstitutionella processen – samtidigt som man radikalt förbättrar dess politiska prestanda. Demokratisering och ytterligare steg för att upprätta ett europeiskt konstitutionellt fördrag går hand i hand med en förändring av EU:s politiska inriktning genom att tillämpa politiska initiativ och regler som på lämpligt sätt motsvarar befolkningens rädsla och behov. Detta innebär ur att bland annat lösa problem som folk måste bemöta på social, ekonomisk, energi- och miljönivå. Accepterandet av EU förstärks inte bara om medborgarna känner att EU inte bara koncentrerar sig på att komplettera den gemensamma marknaden utan även utgör det bäst lämpade instrumentet för att klara av de aktuella utmaningarna.

Under den pågående processen för godkännande, har det visat sig att stora delar av författningen inte var särskilt kontroversiella. Stadgan om grundläggande rättigheter, majoriteten av den första delen och en serie innovationer i den tredje delen av författningen har fått lite eller ingen kritik under processen för godkännande. Dessutom är det nödvändigt att få en samstämmighet för specifika förbättringar som förstärkningen av medborgarnas initiativ, introduktionen av en europeisk folkomröstning, omstruktureringen av motsägelsen mellan de sociala målsättningarna.

Vi tror inte på lösningen som för närvarande har föreslagits av konservativa och socialdemokraterna enligt tillägget av ett protokoll för varje land som har avslagit författningen, med antagandet att detta kommer att överbrygga dödläget som skapats av de negativa folkomröstningarna i Frankrike och Nederländerna. En konstitutionell kris av dessa dimensioner kan inte klaras av genom att följa prejudikatet för lösningen man tillämpade för att klara av den negativa folkomröstningen tidigare i Danmark och/eller Irland.

Samtidigt avråder vi alla förslag att fortsätta med det aktuella Nice-fördraget och bara anpassa det för att göra det operativt vid eventuella anslutningsförhandlingar med Kroatien och andra Balkanländer.

Vi Gröna är övertygade om att vi behöver ett nytt fördrag för att klara av det aktuella dödläget. Det bör bygga på den grundval som utgörs av det första fördraget. Därför motsätter vi alla försök att starta om förhandlingarna om att skapa ett nytt fördrag från början.

Vi tror att det Konstitutionella fördraget som det ser ut idag bör och kan förbättras. Fördraget måste få ett tydligt bemyndigande som bör inkludera borttagningen av den politiska delen (del III) från författningen och upprätta en tydlig skillnad mellan granskningsklausulerna för författningen (ungefär delarna I, II och IV) och fördraget ungefär del III). Det nya fördraget kunde komma att träda i kraft efter det franska valet och under det tyska ordförandeskapet. Ett starkt politiskt engagemang för att använda alla möjligheter som det nya fördraget kan ge för att avsevärt förbättra den sociala dimensionen borde vara en del av processens resultat. Representanter från samhällslivet bör inkluderas i arbetet med det nya fördraget. Den konstitutionella delen kan endast kallas en "författning" om den är koncis och läsbar, innehåller bindande grundläggande rättigheter och introducerar en demokratisk arkitektur.

Det konstitutionella fördraget med de tillägg som vi föreslår, dvs. det genuint konstitutionella resultatet av konventets arbete bör godkännas i en paneuropeisk folkomröstning med dubbel majoritet parallellt med de kommande europeiska valen år 2009. De exakta tillvägagångssätten ska bestämmas under den andra delen av år 2008 av det nya konventet och Europarådet. Vi Gröna kommer att genomföra en kampanj över hela Europa inför denna folkomröstning.

Vi är övertygade om att detta förslag som uppmanar alla europeiska medborgare att bryta sig ut ur dödläget utgör det bästa sättet att klara av Europas konstitutionella kris. Ett gemensamt konstitutionellt beslut som involverar inte bara EU:s politiska institutioner men även de europeiska offentliga institutionerna och varje enskild medborgare utgör en passande reaktion på nationalistiska trångsynta beteenden och nationella indelningar. Vi är övertygade om att ingenting mindre radikalt kommer att fungera och att europeiska medborgare kommer att flytta Europa framåt då de uppmanas att ta kontinentens historia i egna händer.

I detta sammanhang skulle vi välkomna politiska initiativ för att främja ett strukturellt förbättrat samarbete med målet att accelerera den europeiska integrationsprocessen. Samtidigt vill vi understryka att former av ett förbättrat samarbete skulle främja förverkligandet av EU:s mål, bevara dess intressen och förstärka integrationsprocessen samt vara öppen för

medlemsstaterna när som helst. Vi vill även klargöra att dessa möjliga former av samarbete inte ska implementeras till skada för de ansträngningar som gjorts för att komma fram till en Författning för Europa utan oskäligen dröjsmål.

6. ETT GRÖNARE EUROPA

För att förbättra EU:s prestanda i att bygga upp ett nytt förtroende för de europeiska institutionerna och för att bättre tillfredsställa de krav som EU-medborgarna har, måste EU bedöma och vid behov ändra riktning på den grundläggande politiken. Genom en mer ekologisk inriktning kan EU agera i enlighet med faktiska behov och medborgerliga förväntningar. De Gröna i Europa erbjuder en "ekologisk" strategi ledd av vår vision om Europas framtid.

De Gröna röstar emot EU:s planerade budget för åren 2007 – 2013 som antogs av Europaparlamentet. I stället för att investera i mänskliga resurser och vetenskap för att uppnå målet att bli det mest kunskapsbaserade området i världen, tilldelas de största utgifterna till lantbruket och strukturfonder. Som Gröna måste vi utveckla en långsiktig strategi för en hållbar budgetplanering som är framtidsinriktad.

Europa som fredsprojekt

EU baseras på ett fredsprojekt som är gemensamt för alla Europeiska länder. Det bör förbli ett fredsprojekt även i framtiden. Ohyggligheterna i Andra Världskriget har lärt oss européer att betrakta användningen av makt som ett misslyckande snarare än en självhävdelse. EU är snarare ett lyckat försök att ersätta lagen om att styrkan förhärskar med att lagen förhärskar för att lösa konflikter med regler, förhandlingar och jurisdiktion snarare än med skrämsel och våld. Därför är de flesta européer varma supportrar för multilaterala organisationer som FN och den Internationella domstolen. De är emot militärstyrkor så länge som fredfulla medel för att lösa konflikter kan användas. Tyvärr är EU-medborgarna mera eniga än deras politikerna. På grund av motsättningar mellan regeringarna är EU alltför ofta frånvarande från världsscenen.

Vi europeiska Gröna tiger inte om dessa förlamande indelningar. Nackdelarna och felet med USA:s utrikespolitik vid behandlandet av dagens säkerhetshot som terrorism, spridandet av vapen för massförstörelse, organiserad brottslighet och klimatförändringar är alla alltför uppenbara. EU som omfattar och utövar ett bredare säkerhetskoncept bör ta ett mer globalt ansvar. Aktiviteterna som har svetsat samman de europeiska länderna bör bli EU:s externa makt: diplomati, kulturell dialog, skälig handel, utvecklingshjälp och främjande av internationell lagstiftning. Europa bör bli ett område utan kärnvapen.

Europas roll, som har hjälpt till att uppnå eller stödja positiva institutionella förändringar i Nordirland, Skottland, Wales, Katalonien och Baskien, måste förstärkas för att hjälpa till att lösa interna konflikter mellan EU:s medlemsstater, speciellt om de gäller skydd av minoritetsgrupper eller statslösa nationer för att främja uppbyggnaden av en fredlig framtid.

Det finns ett stöd bland Europas medborgare för en mer integrerad europeisk utrikes- och säkerhetspolitik. Europa behöver den utrikesminister som anges i författningen, men behöver även få bort vetorätten. Som ett steg mot ett effektivare beslutsfattande, bör Ministerrådet besluta om förslagen från EU:s utrikesminister med en kvalificerad majoritet. Samtidigt, ska EU-ministerns redovisningsplikt gentemot Europaparlamentet förstärkas ytterligare.

Europaparlamentet ska ha rätt att formulera bindande riktlinjer i utrikespolitiska frågor och ha makt i att kontrollera EU:s externa politik. Då EU har en gemensam ställning, ska EU-ministern försvara denna ställning i FN:s säkerhetsråd. Slutligen, ska EU ha ett eget permanent säte i Säkerhetsrådet.

Även som en civil makt behöver EU sin egen militärmakt. Den utgör den sista tillflykten när förebyggandet av konflikter och hanteringen av civila kriser har misslyckats. EU ska inte längre vara beroende av NATO för att bevara freden i Europa, inklusive Balkanländerna. Detta kräver mer militära utgifter. Det kräver ett bättre samarbete, en tydlig fördelning av arbetsuppgifterna och en integrering av militär kapacitet. Kärnvapen, kemiska och biologiska vapen får aldrig vara del av EU:s militära instrument. De nuvarande kärnvapnen, kemiska och biologiska vapnen måste förbjudas.

EU bör ta initiativet till en global nedrustning och inleda förhandlingar för nedrustning av alla massförstörelsevapen från det egna området och en gradvis övergång av militära kostnader och produktion till socialt användbara och miljövänligt hållbara militära kostnader.

Militära ingrepp ska alltid utföras i enlighet med FN:s fördrag med målet att uppnå en varaktig fred, inte för att tillförsäkra oljetillgång och liknande. Europadomstolen har jurisdiktion över EU:s utrikes- och säkerhetspolitik. Militära operationer kräver medgivande både från Europaparlamentet och medlemsstaternas nationella parlament och ett FN-mandat. På inga villkor får EU:s militära styrka användas för att förvisa flyktingar eller som en intern polisstyrka. EU avstår från att exportera vapen för att främja fred och nedrustning och därför bör man som första steg se till att EU:s lag om beteende vid vapenexport blir lagligt bindande och att vapenhandelsfördraget godkänns. EU stödjer ett Europa utan kärnvapen och stödjer i allmänhet förbud mot kärnvapen. En gemensam utrikes- och säkerhetspolitik i EU får inte skapa oro hos Europas grannländer eller dess egna medborgare. Den ska hjälpa till att bygga upp ett ömsesidigt förtroende.

Att skapa en hållbar framtid

Ett förbättrat miljöskydd och skydd av naturtillgångarna är de viktigaste uppgifterna för europeiska politiska ledare. Det är även en av huvudaktiviteterna som medborgarna i EU förväntar sig av EU. EU-barometern för opinionsundersökningar visar att över två tredjedelar vill att beslutsfattarna ger lika stor vikt åt miljöpolitiken, den ekonomiska politiken och den sociala politiken.

Men samtidigt som det finns förbättringar inom vissa områden, ökar trycket på miljön. Den totala globala användning av naturtillgångarna uppskattas vara omkring 20 procent över vad planeten kan producera. Den genomsnittliga EU-invånaren i de 25 medlemsländerna använder mer än dubbelt så mycket som det globala genomsnittet.

Uppenbarligen är detta ohållbart. Vi måste minska miljöeffekten av vårt produktions- och konsumtionsmönster till en hållbar nivå, annars kommer framtida generationer att betala priset. Konsumtionen av resurser och ekologiska tjänster måste delas mer jämlikt; alternativet är en ökad konflikt om minskande resurser.

EU har lett till specifika förbättringar av miljöskyddet för varje medlemsstat. I vissa länder kommer åtgärder för att skydda miljön huvudsakligen från EU. I andra länder med en hög standard tenderar man att sänka standarden.

Tyvärr har vi under de senaste åren bevittnat en förändring i fel riktning inom EU. Miljöproblem får en lägre prioritet än "konkurrenskraft", till exempel i politiken om kemikalier, transport och energi. Vi måste inse att en ekologiskt hållbar användning av våra resurser är en förutsättning för utvecklingen av sysselsättningen och ekonomin i det långa loppet och att de kan förbättras på kort sikt.

I synnerhet bör man inte ge en högre prioritet till den fria rörlighet av varor än till miljöskydd och hälsoskydd. Detta gäller både inom EU och i förhållanden mellan EU och resten av världen. I avsaknaden av lämpliga skydd för miljön och konkurrensen, kan en ytterligare marknadsintegrering få allvarliga konsekvenser både för miljön och miljöpolitiken.

Grundläggande principer för EU:s miljöpolitik, "förorenaren betalar" -principen, den förebyggande principen och principen med renande av föroreningen vid källan är viktiga och måste implementeras. Detta inkluderar en bättre tillämpning av EU:s miljöregler och standarder. Dessa principer måste tillhandahållas av ersättningsprincipen för farliga kemikalier, principen om bevarande av biologiska olikheter och miljöeffekt inom en skälig del av miljöutrymme och ekologiska fotavtryck i Europa.

Med tanke på ett av de allvarligaste problemen världen måste bemöta just nu är klimatförändringar, måste EU agera på ett starkare sätt för att sätta stopp för den globala uppvärmningen. Möjliga instrument kan vara en EU-omspännande beskattning av fotogen eller en europeisk ekologisk beskattning.

Vi måste skynda oss att koppla loss den ekonomiska tillväxten från en ökning av användningen av resurserna och miljöeffekten. Användningen av resurserna och miljöeffekten måste minska i absoluta tal.

Integreringen av miljö- och djurskyddsproblem gäller annan EU-politik enligt fördraget och måste implementeras i praktiken. I synnerhet behövs en miljöskattereform varmed användningen av resursen och miljöskyddet beskattas samtidigt som andra skatter eller finansieringskällor reduceras. EU:s lantbrukspolitik bör göra en radikal vändning mot en ekologisk produktion, djurskydd och rättvis handel. Exportbidrag till lantbruksprodukter har stoppats.

Det är även brådskande att fasa ut miljöskadliga understöd. Andra prioriteringsområden för en ökad integration av miljökrav i sektoriell politik är forskning, strukturfonder, lantbruk, fiske, transport och energi.

Euratom behöver skrotas eller helt göras om till en byrå för hållbar transformation av vårt energisystem. Länder som har utvecklat sin välfärd under eran med billigt fossilbränsle har resurserna och ansvaret att utveckla och introducera en teknologi som är ren, effektiv och mer och mer baserad på resurser som kan förnyas. Detta bör vara huvudmålet för europeisk forskning och utveckling.

Vi kan uppnå målet med ett hållbart Europa med en attraktiv livskvalitet, men det kräver att beslutsfattare på alla nivåer ändrar sina mål. Det kräver en förändrad inriktning för politiken, forskningen och investeringarna och en omformning av de gamla uppfattningarna om vad som

behövs för ett gott liv. Det Europeiska gröna partiet och dess nationella medlemspartier vill fortsätta att arbeta tillsammans för konkreta åtgärder för att uppnå detta mål på europeisk nationell och lokal nivå.

Att förstärka den europeiska samhällsmodellen

Endast om EU:s sociala dimension förstärks och uppfattas som sådan av medborgarna kommer det offentliga stödet för integreringsprocessen att öka.

För oss Gröna, omfattar den hållbara utvecklingen av de europeiska samhällena fullständigt den sociala dimensionen; det är helt enkelt inte tänkbart att EU ska begränsa sin uppgift att främja Europa som en integrerad ekonomisk och finansiell marknad, medan behovet för social sammanhållning och för förbättringen av levnads- och arbetsförhållandena för Europas medborgare och människor världen över ignoreras helt.

Vi inser att en majoritet av regeringar som nu sitter vid makten uttryckligen eller underförstått förespråkar en europeisk union som fungerar som en gemensam marknad där de nationella välfärdssystemen är i konkurrens med varandra för att leda dem (samt de fysiska och miljöskyddande systemen) i en nedåtgående spiral. Detta är något som vi Gröna starkt motsätter oss.

För oss Gröna måste välfärdssystemen ha ett vidsträckt stöd bland befolkningen de tjänar och därför bygga på gemensamma värden för att vara hållbara och framgångsrika. Eftersom de kan skilja sig från land till land, betyder det att det inte finns något "universellt" välfärdssystem och att valen av system – och sättet de bör förbättras och stärkas på för att klara av ödeläggelsen av en form av globalisering som bygger på en kombination av fri handel och autoritär regim (Kina är ett exempel på detta) bör huvudsakligen överlåtas åt medlemsstaterna. Samarbetet mellan ett antal av dem för att uppnå en större förenlighet kan endast ske frivilligt men skulle säkerligen vara välkommet. Men detta innebär inte att EU inte har någon roll inom socialpolitiken. Tvärtom, förutom den gemensamma valutan, måste EU bli en social union. EU måste bemöta de nya riskerna som globaliseringen leder till, dvs. konkurrensen mellan nationella system och försvagandet av Europas sociala väv.

Först av allt måste unionen se till att lagstiftande åtgärder vidtas och att politiken som de medför inom den ekonomiska, finansiella och världshandelsrelaterade sfären *faktiskt* inte försvagar eller omöjliggör medlemsstaternas sociala politik. EU-politikens hela balans behöver flyttas för att främja sociala och miljömässiga frågor.

Gällande allmän service, anser de Gröna, att offentliga tjänster som utbildning, hälsa och vatten inte bör utsättas för marknadsmekanismerna. I andra områden, särskilt gällande tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, t.ex. offentliga transportmedel, kommer vi Gröna alltid att ta hänsyn till möjligheten för myndigheter att använda marknadsmekanismer som en kontrollerad konkurrens, dvs. en konkurrenskraftig budgivning för att effektivt spendera skattebetalarnas pengar och samtidigt garantera en servicekvalitet av hög nivå. Valet mellan att ha liberalisering eller inte bör lämnas – med skäliga hänsynstaganden till konkurrens och statliga bidragslagar – till den aktuella lokala, regionala eller nationella beslutsnivån utan att tillåta oskäliga monopolistiska fördelar på marknader som liberaliserats; därför främjar vi Gröna ömsesidighetsprincipen som innebär att offentliga företag som har offentliga interna servicekontrakt inte får delta i konkurrensen på de öppna marknaderna.

Vi Gröna är övertygade om att vi behöver en gemensam europeisk skattepolitik för att få stopp på den fatala skattekonkurrensen mellan medlemsstaterna. Som ett första steg, anser Gröna att EU bör fastställa en minsta skattegränser för företag, kapital och miljö, för att därmed förhindra en okontrollerad konkurrens mellan medlemsstaterna och låta dem ha medel för att finansiera de egna välfärdssystemen på ett tillräckligt och bättre balanserat sätt (i stället för ett enkelt arbetsbaserat sätt). Vi anser att EU också bör upprätta sociala och skattemässiga kriterier för konvergens i nivåer som gäller barnafattigdom och långtidsarbetslöshet. EU bör uppmantra medlemsstaterna att upprätta ett existensminimum eller en "minimilön" med hänsyn till nationella skillnader för att garantera en lägre gräns för konkurrensens effekter. EU bör tillhandahålla ramar för kollektivavtal över hela EU som täcker ämnen som arbetsförhållanden, utbildningslöner; Kommissionen bör ha makt nog att göra sådana avtal bindande för alla företag i den sektor de gäller. EU bör även förbättra sin lagstiftning om diskriminering, speciellt vad gäller kön, etnisk tillhörighet, handikapp och sexuell inriktning. Det bör även stärka lagarna för företagens samhällsansvar för att främja en mer socialt och miljömässigt ansvarsfull marknad.

Konsumentens rättigheter och hälsoskydd

De senaste årens stora hot mot livsmedel och hälsa (BSE, dioxin, salmonella, kontaminering av G M O och MPA, etc.) har underminerat konsumenternas förtroende för livsmedel, särskilt kött och bearbetade livsmedel, men även i politikernas förmåga att lösa problemen. Medan EU har kommit med några vitt skilda förslag för att öka livsmedelssäkerheten genom livsmedelskedjan, men dessa initiativ är inte tillräckliga och har ofta blockerats eller försenats av medlemsstaterna. Internationella konsumtions- och överskottsmarknader behöver tillförlitliga juridiska ramar och en ansvarsfull och pålitlig kommers mellan marknadspartnerna för en rättvis, social och hållbar konsumtionskultur i Europa. Vi behöver stärka och informera konsumenterna, främja deras ekonomiska och hälsorelaterade intressen för att garantera en framgångsrik europeisk ekonomisk politik.

Den förebyggande principen för livsmedelsproduktionen som tillämpas av EU får inte begränsas till rester eller slutkontrollen av de färdiga produkterna. Vi måste ha standarder som kan kontrolleras längs hela livsmedelskedjan för att garanteras att hälsosamma livsmedelsprodukter tillverkas, från produktionsprocessen, odlandet av skördar och foder till den avslutande bearbetningen inklusive arbetsplatser och miljö. Dessa standarder krävs för regleringen av en organisk odlare inom EU och bör i framtiden även tillämpas på konventionell livsmedelstillverkning inom jordbruk, fiske eller fiskodling. Massproduktion måste underställas stränga regler för att garantera lämpliga förhållanden enligt art.

För att få bättre och hälsosammare mat, är det nödvändigt att

- Begränsa en intensiv lantbruksindustriproduktion genom att förhindra intensivt lantbruk och fiske genom en strikt tillämpning av miljölagar, djurskyddslag och livsmedelslagar;
- Bedöma effekten av fisket som använder djurbaserade beten på globala fiskestånd och livsmedelssäkerheten i U-länder;
- Stärka standarder som garanterar livsmedelssäkerhet utan att begränsa den nödvändiga flexibiliteten vid implementeringen som krävs för att bibehålla och särskilja regional och lokal livsmedelstillverkning;
- Bredda definitionen av kvalitetsstandarder för att inkludera stora skillnader i matkultur och smak;

- Ge kunderna all information om produktens ursprung och produktionssätt enligt EU-normer och konsumentinformation;
- Effektivt kontrollera implementeringen av livsmedelslagar på alla stadier av livsmedelsproduktionen;
- Tillämpa försiktighetsprinciper över hela livsmedelskedjan och upprätta tydliga regler för ansvarsskyldighet;
- Stimulera konsumenternas val av en hälsosam mathållning.
- Kontrollera onödiga livsmedelsförpackningar och främja miljövänliga förpackningar.

Men livsmedelskvaliteten är bara en aspekt för att förbättra folkhälsan och konsumenternas rättigheter. Konsumentskydd och folkhälsa måste finnas inom all europeisk politik (industri, handel, lantbruk, regionalpolitik, livsmedel etc.).

Vi Gröna erkänner det ökande kravet från konsumenterna för en medicinsk pluralism inklusive alternativ medicin. EU bör stödja konsumentkraven på en större valfrihet och mer information och expertis.

Att bemöta risken med nya epidemier

Vi Gröna är medvetna om förhållandet mellan ökande sjukdomar som allergier och infektioner i andningsvägarna och det ökande trycket på vår miljö via användningen av bekämpningsmedel, kemikalier och andra förorenande ämnen.

Inom ramen för detta är vi Gröna engagerade för att främja ett starkt direktiv. Direktivet verkar vara i huvudsak otillräckligt både med tanke på kontrollproceduren och listan över farliga ämnen. Giftiga nedsmutsningar med kemikalier och brännandet av sopor måste upphöra. En mycket restriktiv bedömning av säkerhetsriskerna måste garanteras.

Samtidigt står vi inför nya sjukdomsutbrott i världen. Fågelinfluensan, AIDS, SARS, malaria tar sig över de nationella gränserna, och så även arter vilket påverkar människorna. Enligt fördragen, har EU tillsammans med medlemsstaterna ett otvivelaktigt ansvar för att förebygga sjukdomar och skydda folkhälsan.

Dessutom, har vi Gröna bett om en förbättring av rättigheterna för de organisationer som skyddar konsumenterna. Direktiven om dörrförsäljning, konsumentkrediter, distansförsäljning, paketresor, produktansvar bör skärpas.

En Grön ekonomisk vision för Europa: en ny definition av marknadsekonomin via ekologiska och sociala principer

Vi Gröna är för konkurrensregler inom ekonomin, förutsatt att de består av instrument som är avsedda att uppnå skäliga och rättmätiga mål, snarare än att vara ett mål i sig.

Tjänster av allmänt intresse som hälsa, utbildning och offentliga transportmedel utgör pelarna för en hållbar utvecklingsstrategi. Europa behöver starka och moderna tjänster av allmänt intresse. Denna service utgör redan mer än 35 % av den totala sysselsättningen inom EU och är grundläggande för utvecklingen av en lyckad kunskapsbaserad ekonomi. Därför är det av avgörande betydelse att se till att det finns en tillväxt i offentliga leveranser och utläggningar för dessa tjänster. Med fullständig respekt för subsidiaritetsprincipen, måste de offentliga myndigheterna på alla nivåer, med demokratisk skyldighet att redovisa sina åtgärder för

medborgarna, vara fria att välja hur de ska finansiera och organisera dessa tjänster. En europeisk lagstiftning skulle förse dessa principer med en laglig visshet. Den sociala företags- och frivilligsektorn måste få erkännande i EU-politiken. Denna sektor av ekonomin som sträcker sig från kooperativ till mindre företag via många och varierande former av frivilligorganisationer, fungerar inom det konkurrenskraftiga ramverket och skapar många jobb i innovativa och expanderande sektorer som miljön och tjänster riktade till individer.

Vi Gröna är för ett blandat ekonomiskt system med offentliga tjänster och privata företag. Konkurrens är inte en målsättning men ett redskap att förbättra kvaliteten på produkter och tjänster på, vilket leder till innovationer och bättre priser. En ekologisk och social ekonomi innebär att konkurrensen är förenlig med strävandet efter allmänna intressen, i synnerhet social sammanhållning, miljöskydd och skälig handel som är hörnpelarna i en hållbar utveckling. Det innebär även att de måste vara förenliga med en växande påverkan från arbetarnas sida gällande företagets politik. Det innebär att när man främjar små och mellanstora företag, ska EU inkludera sociala företag och kooperativ.

Det finns ekologiska gränser för ekonomisk utveckling. Detta är särskilt tydligt med tanke på energifrågor och klimatförändringar. Med vändpunkten av den så kallade stora oljekrisen som förväntas inträffa under de kommande tio åren, behöver Europa mer än någonsin en ny europeisk energikälla. En massiv förståelse av energikällor som kan förnyas krävs samt ökade förändringar av livsstil, konsumtionsmönster, transportmedel och ansträngningar vad gäller energibesparingar och energieffektivitet. Förutom detta kräver en effektiv och konkurrenskraftig europeisk energimarknad en mindre marknadskoncentration. Reglerande instrument, inklusive beskattningsinstrument bör användas för att främja utvecklingen av nya marknadsaktörer inom den nya energisektorn med källor som förnyas. På liknande sätt, bör utvecklingen av en kunskapsbaserad ekonomi vara förenlig med en hållbar utvecklingsstrategi. Forsknings och innovations politik bör fokusera på miljövänliga teknologier. Det är faktiskt så att en ekologisk effektivitet är den mest uppenbara egenskapen för modern, avancerad ekonomi. Även i denna betydelse är kärnkraftsmarknaden ett exempel som inte bör följas. Förutom den dramatiska ekologiska och säkerhetsmässiga risken, går det emot vår uppfattning av det allmänna intresset och mot vår uppfattning om konkurrens. Gällande inköpspriset av torkat uran är kostnaderna involverade i lagring av avfallet, kostnaderna för att göra anläggningarna säkra och kostnaderna för kärnenergi alldeles för höga.

Makroekonomiska politiska instrument som ska användas för att uppfylla behovet av det europeiska samhället. Genom förändringarna som genomfördes i mars 2005, ska Stabilitets- och tillväxtpakten ha en större effekt på nationell nivå, samtidigt som en större marginal tillåts på europeisk nivå. Fokuseringen ska vara offentlig och privat investering för att minska arbetslösheten. Det som Europa behöver är att förstärka offentliga och privata utgifter med ekologiskt effektiva teknologier och sprida dem i den ekonomiska produktionen. Den nya marknadslagstiftningen ska användas för att reglera efterfrågan på sådan teknologi. Skattepolitiken bör också stödja en hållbar utveckling. Europa behöver mer skattesamarbete, snarare än skattekonkurrens för att bevara och förbättra de finansiella medel som krävs för en ambitiös offentlig politik. Med tanke på detta är det nödvändigt att ha en europeisk koordinering av miljömässiga skattereformer och företagsbeskattning.

EU-budgeten bör föras till en nivå som motsvarar unionens politiska kompetenser. Det är inte möjligt att implementera en hållbar politik för utveckling i sammanhanget av ett utvidgat EU med en budget som är begränsad till 1% av EU :S BNP. På liknande sätt bör distributionen av dessa

utgifter fokuseras på nytt för att uppfylla prioriteringsbehov, inklusive hållbarhet, miljöinnovation, den gemensamma utrikespolitiken och utveckling av samarbetspolitiken.

Europa som aktör för en rättvis globalisering

En ren försvarsinställning gentemot globalisering är ett dödläge. Varken en "*anpassad*" paradigm baserad på idén att globaliseringen är ett fenomen som uppstått utanför EU och som EU måste anpassa sig till, eller en "*skyddande*" paradigm som är baserad på idén att EU (som helhet eller på medlemsstatsnivån) bör minska sin involvering i den globala ekonomin via barriärer mot de fria förelserna av gods, tjänster, kapital och personer – tjänar EU-medborgarnas eller resten av världens intressen.

Vi Gröna förespråkar ett mer offensivt uppträdande av EU, vars roll kan vara avgörande i att ändra inriktningen av den aktuella globaliseringsprocessen mot vinnande strategier. Genom att redan vara världens största ekonomiska aktör, bör EU påta sig sitt fulla ansvar i detta sammanhang.

Därför kräver vi Gröna ett engagemang från EU för att minska den negativa effekten på det globala ekosystemet. Valet av en mycket bredare ekologisk effektivitetsstrategi inom EU är ett villkor för en rättvis globalisering.

Vi Gröna kräver även ett engagemang från EU för att vända de negativa sociala effekterna av globaliseringen till positiva effekter, särskilt i U-länder. EU bör använda sin ekonomiska betydelse för att möjliggöra det lägliga förverkligandet av FN:s mål för tusenårsjubileet och iakttagandet av de grundläggande arbetsrättigheterna. För att förhindra en "social neokolonialism" bör denna process utvecklas i när samarbete med U-länderna.

Vi Gröna uppmuntrar regionala och kontinentala integrationsprocesser i olika delar av världen baserat på demokratiska värden och fullständig respekt för mänskliga rättigheter (Afrika, Latinamerika, etc.).

Vi Gröna uppmuntrar utvecklingen av tjänster av allmänt intresse. Vi är medvetna om nyckelrollen som de offentliga myndigheterna har i EU:s ekonomiska utveckling samt utomlands. De relevanta myndigheterna bör kunna välja att friskriva offentliga tjänster och tjänster av allmänt intresse från reglerna om konkurrens.

Vi Gröna ser det som en skyldighet att bevara och förhöja effektiviteten av offentliga utgifter. Inom EU och utomlands, representerar en allmän restriktiv skatte- och valutapolitik hinder som förhindrar offentliga myndigheter från att korrekt bemöta samhälls- och miljöbehov.

De Gröna uppmuntrar politiken för forskning och utveckling (R&D) som är sammanhängande med en hållbar utveckling; R&D och innovationer bör koncentrera sig på miljövänliga teknologier; den grundläggande forskningen bör vara minst lika utvecklad som tillämpad forskning; inom EU och utomlands, bör utbildning vara en prioritet.

EU behöver riktiga institutioner för att bli en global ekonomisk aktör. Det är inte möjligt för EU att spela en avgörande roll i att inrikta den aktuella globaliseringsprocessen så länge som det institutionella ramverket inte ger EU lämpliga kompetenser i detta fält. Kompetenserna som EU får i handelspolitik (Artikel 133) behöver utsträckas till politiska strategier i utländska affärer för att möjliggöra en mer koherent politik i internationella finansiella

frågor. Överenskommelser som föreslagits i dessa fält behöver godkännas av Europaparlamentet och Europarådet. På en global nivå, behöver politik om ekonomi, social utveckling och miljöfrågor styras på ett konsekvent sätt. Därför måste Världshandelsorganisationen, UNEP och ILO bli jämna pelare inom FN-systemet med samma demokratiska beslutsregler. För Världshandelsorganisationen måste detta leda till en strikt definition av tjänsterna som faller inom WTO verksamhetsfält. Offentliga tjänster bör uteslutas. Vi uppmanar EU:s institutioner att göra allt de kan för att underlätta reformprocessen i WTO på ett förebyggande sätt.

Fri handel måste vara överensstämmande med skälig handel. Det betyder att priserna måste spegla de faktiska sociala och miljömässiga kostnaderna som är sammanbundna med produktionen och transporten. De Gröna främjar idén att begränsa åtkomsten till den europeiska marknaden för varor vars produktion och/eller distribution uppfyller grundläggande sociala och miljömässiga krav som ILO-avtalen. Det betyder även att Europa måste utgöra ett exempel och sluta med överproduktionen av lantbruksprodukter. Överskottet dumpas för närvarande på utländska marknader, inklusive marknader i U-länder med hjälp av bidrag.

Hållbarhet måste gälla alla utvecklingsstrategier. Utvecklingsmålen måste baseras på principerna som mänskliga rättigheter, reducera fattigdomen, förebygga konflikter, demokratiskt deltagande och and främja kvinnors auktoritet, samt öka energieffektiviteten, konsumenternas rättigheter och miljöns bevarande. EU bör konkretisera sitt engagemang för att öka de finansiella medel som gäller U-länderna. En "Tobin- typ" av skatt på rörligt kapital måste skapas med den dubbla målsättningen att motverka finansiella spekulationer och samla ihop utvecklingsfonder. Vi ägnar oss åt att nå målet 0,7% av en officiell utvecklingsassistans år 2015, exklusive skuldavskrivningen som ackrediteras ODA. Processen mot att nå detta mål bör påskyndas i alla EU-medlemsstater.

Vi vill att EU ger sig själv de nödvändiga medel och mekanismer som krävs för att kämpa mot tvätt av smutsiga pengar, skattebedrägerier och skattesmitning på europeisk och global nivå.

Demokrati, olikhet och lagar som efterlevs

För oss Gröna är demokrati ett grundläggande värde. Demokrati inkluderar en skälig representation, medborgarnas delaktighet och direkta demokratiska instrument. Det finns en ökande kritik mot begränsningarna för den demokratiska involveringen bland europeiska medborgare. Vi Gröna håller med om kravet på utveckling av instrumenten för att möjliggöra ett bättre medborgerligt deltagande. Ett instrument som skulle kunna bli en ny källa till demokratisk legitimitet för EU och dess författning är en EU-omspännande folkomröstning. Ett annat instrument är initiativet som skulle kunna skapa nya kopplingar mellan medborgarna över gränserna, NGO och politiska partier skulle genomföra kampanjer tillsammans. I det europeiska civila samhället, representerar NGO sociala, kulturella, rättsliga och miljömässiga intressen och spelar en viktig roll. Dessa grupper bör få en större tillgång till politiska beslut på EU-nivån. Därför stöder de Gröna NGO för att få en konsultationsroll med de institutioner som gäller deras arbetsområde och för en större tillgång till domstolarna.

Den organiserade brottsligheten har ökat sin inblandning intensivt även i miljösektorn: avfallshantering, offentliga arbeten och konstruktion, spenderandet av EU-bidragen är särskilt utsatta vad gäller mutor, tvätt av smutsiga pengar och lagbrott. EU bör stödja enheter mot brott, kräva att OLAF gör samma sak och lansera målinriktade EU-omspännande lagar via kampanjer för att höja människors medvetenhet.

Tillgång till kultur för alla, erkännande och skydd för alla kulturer och främjandet av europeiska språk och kulturer i alla deras olikheter måste garanteras och underlättas av EU. Erkännandet av vårt språk och vår kultur och frihet att utöva och lära ut dem är grundläggande rättigheter. Så kallade minoritetskulturer och minoritetsspråk, som fortfarande lever kvar i vissa områden inom EU, måste erkännas.

Trots att kulturen för närvarande i princip är en fråga om nationell politik, representerar utbyten och berikanden över gränserna mellan de olika europeiska kulturerna en möjlighet. För att öka medvetenheten om fördelarna med att dela dessa kulturella olikheter till så stor utsträckning som möjligt, behöver vi främja kulturella utbyten som att koppla samman program mellan europeiska städer och byar.

För att hjälpa till att stärka känslan av tillhörighet till denna olikartade europeiska kultur, måste vi göra det möjligt för så många ungdomar som möjligt att studera i ett annat europeiskt land, oavsett om det gäller akademiska kurser eller yrkeskurser, genom att avsevärt öka den budget som tilldelas utbytesprogram som Erasmus, Socrates eller Leonardo.

Migration

Sällan under historiens gång har det funnits en så stor skillnad mellan norr och syd, mellan rikare och fattigare områden och dessa olikheter har blivit mer synbara via globaliseringen av handel och informationsflöden. Ett stort antal invandrare riskerar sina liv i ansträngningarna att nå Europas stränder i sökandet efter en anständig levnadsstandard.

Inte bara vägrar EU att ändra lagstiftningen för att integrera invandrare utan uppehållstillstånd, varav många är offer för människohandlare; det är lockande att tvinga deras hemländer att stänga gränserna för utvandrare i förnekandet av rättigheten till fri cirkulation i den Universala Deklarationen om mänskliga rättigheter.

Men oavsett hur höga staket och stränga gränskontroller som används, kommer illegala invandrare att fortsätta att komma, så länge det finns ett behov för deras arbetskraft i Europa. Eftersom migrationen inte kan stoppas, måste vi sluta att betrakta invandrarna som ett hot. De tillför sina talanger och energi. Vi måste ge oss möjligheten att reglera migrationen, både genom att välkomna personerna på ett anständigt sätt och genom att implementera en verklig gemensam politik för utveckling med de ursprungliga områdena.

I en union utan interna gränser, kräver detta ett EU-omfattande närmande.

Europakommissionen bör presentera och implementera ett koncept med en koordinerad politisk strategi inom detta område.

Intresset för länderna som arbetsmigrationen utgår ifrån måste också tas med i beräkningen, till exempel genom att främja en migration som går i cirkel och där invandrarna använder färdigheter och kapital de har förvärvat i Europa för att utveckla det egna hemlandet. Rikedomen som representeras av pengarna de skickar hem till familjerna är utan tvekan dessa länders största finansiella tillgång.

Dessutom bör EU avsätta mer av dess resurser till att utrota fattigdomen och utveckla permanenta demokratiska strukturer i världens fattigare delar.

Gällande den europeiska flyktingpolitiken har målsättningen att se till att Genève-fördraget respekteras i hela EU misslyckats. Och ändå finns det inget alternativ till ett europeiskt närmande.

Den enda chansen att vända den nedåtgående spiralen är en ny mer demokratisk legislativ process där Europaparlamentet kan utöva dess nyligen förvärvade rättigheten till medbestämmande.

Personer som söker asyl ska behandlas med värdighet och respekt då de väntar på svaret på deras ansökningar. Solidaritet behövs för att förhindra att vissa EU-länder överbelastas med denna uppgift medan andra knappt bidrar alls till att skydda flyktingar. Dublin-fördraget som kräver att de som söker asyl ska fylla i ansökningsformuläret i det EU-land de kommer till, bör göras med flexibel för de länder som är utsatta för ett högre tryck. Slutligen bör det finnas ett europeiskt asylsystem som förtjänar sitt namn och verkligen är gemensamt med finansiering från EU-budgeten.

Rättvisa

EU har en viktig roll att spela i att motverka brott och terrorism över gränserna. Men nu för tiden, inkräktar ofta det ökade samarbetet mellan juridiska instanser och polisen alltför ofta på grundläggande rättigheter som sekretess och rättigheten till en rättvis rättegång.

Under de kommande decennierna, kommer teknologi att finnas tillgänglig för regeringarna så att de kan hålla alla invånare under konstant övervakning. Vi Gröna motsätter oss ett sådant "Big Brother" samhälle. EU bör vara en mästare på grundläggande rättigheter. Dessa inkluderar principen om ingen diskriminering. Denna princip ska tillämpas rigoröst för att förhindra att regeringar hotar hela delar av befolkningen som misstänkta för terrorism. Om Europa klarar av att skydda individuell frihet och tolerans, kan det bli en magnet för kreativa talanger från hela världen.

Därför vill vi Gröna att Privilegiebrevet om grundläggande rättigheter blir bindande för alla EU-institutioner så snart som möjligt. Vi vill också att den europeiska politiken gentemot grannländerna systematiskt inkluderar mänskliga rättigheter som del av efterskänkningen för EU-byrå för grundläggande rättigheter.

EU bör även ansluta sig till den Europeiska överenskommelsen om mänskliga rättigheter. Europeiska lagstiftnings- och inrikesärenden ska inte längre vara prerogativ för nationella ministrar, som samlas bakom stängda dörrar, utan ämnen för medbestämmande mellan Europaparlamentet och Ministerrådet. Men att tillämpa EU-metoden på kriminell lagstiftning kräver en restriktiv definition av brotten är EU kompetent nog att tackla. Det bör vara uppenbart att striden mot allvarliga brott över gränserna inte gäller frågor som abort, frivillig eutanasi eller lokal försäljning av lättare droger. Då EU expanderar, sprids även de olika etiska koncepten bland medborgarna. Ett EU som inte respekterar dessa olikheter kommer att upplevas som ett hot för nationell och personlig frihet.

Då de ovannämnda kontrollerna och garantierna har genomförts bör man anförtro åtalet för ett väldefinierat antal brott över gränserna, som bedrägeri mot EU-budgeten åt en europeisk allmän åklagare. Vi kan även tänka oss att introducera en europeisk säkerhetspolis för att underlätta samarbetet mellan nationella tjänster som för närvarande är klumpigt. Den demokratiska kontrollen över sådana byråer bör utövas av Europaparlamentet och nationella parlament. Ett nära samarbete med Europarådet kommer att göra EU mer effektivt för de mänskliga

rättigheterna. EU måste ha en stol i Europarådet som i sin tur måste representeras i styrelsen för byrån för mänskliga rättigheter.

SLUTLEDNING

Vi europeiska gröna fasthåller vid en ytterligare europeisk politisk integrering.

Vi behöver unionen eftersom den har bevisat sin förmåga att upprätta och vidmakthålla fred bland dess medlemmar och fred är något man aldrig får ta för givet, inom och utom Europa. Vi behöver unionen eftersom den bemöter utmaningar som den globala uppvärmningen och andra miljöhot som ligger bortom varje nations egen kapacitet. Vi behöver unionen eftersom en obegränsad konkurrens mellan nationella socialförsäkringssystem leder till social samhörighet i våra länder i en nedåtgående spiral. Vi behöver unionen eftersom sjukdomar inte tar hänsyn till gränser. Vi behöver unionen för att finna den kritiska massan för att generera en ny – grönare – våg med värdeskapande och därmed motverka massarbetslösheten i våra länder. Vi behöver unionen för att främja en globalisering som är rättvisare, mer rimlig och som respekterar hela världens invånares livskvalitet mer, samt som är mer känslig för olikheter. Vi behöver unionen eftersom det är vårt gemensamma ansvar – som inte bara ligger hos nationerna vid unionens aktuella gränser – att ge ett svar på frågan om migration. Dessa få – men nödvändiga – exempel utgör övertygande skäl för att vi handlar tillsammans och integrerat på europeisk nivå.

Naturligtvis är EU varken ett mål i sig självt eller ett botemedel för alla Europas problem – än mindre om planetens problem: vissa kan tacklas på lägre nivå: lokal, regional, nationell, medan andra kräver en verkligt global inriktning. Men ur vårt perspektiv kan ingen förneka varken resultaten eller betydelsen av EU som försöker lösa de viktigaste frågorna vi har i Europa.

EU är idag i en mycket kritisk situation. Grundarnas fullständiga tillit verkar mycket fjärran, medan den visionära kraft som kännetecknade kontinentens återförening efter Berlinmurens fall har förlorat sin energi. Unionen driver omkring, styrd av en vårdande Kommission; förslag och beslut är ofta alltför byråkratiska och har för lite kontakt med människornas sociala och miljömässiga problem; folkets stöd för EU har sjunkit på alldeles för många platser. De flesta medlemsstatsregeringar främjar en konkurrensbaserad kultur snarare än ett samarbete inom EU eller använder EU som syndabock för otrevliga beslut de vill eller måste fatta på nationell nivå.

För att få upp EU ur detta dike, behöver vi en ny drivkraft. Detta kräver att minst tre förutsättningar uppfylls. Den första är att de politiska ledarna över kontinenten radikalt skiftar från en snäv negativ politiskt korrekt attityd till euron och öppet erkänner det ökade värdet – och det absolut nödvändiga behovet – av en politisk europeisk union. Den andra är att de börjar styra EU mot att bemöta de huvudsakliga utmaningar vi har framför oss som européer och invånare på denna jord, av vilka vi nämnde de viktigaste ovan. Sist men inte minst, måste alla sociala aktörer – NGO, handelsföreningar, - som både är mobiliserade av dessa frågor och rätteligen är bekymrade av den uppenbara oförmågan och ovilligheten hos unionens aktuella politiska ledare att ta itu med dem, för att finna sätt att tillsammans bygga upp trycket för att genomföra de förändringar som beskrivs ovan.

Vi europeiska Gröna är redo att bemöta denna utmaning. Vi är även medvetna om att vi inte kommer att uppnå det ensamma och att vi inte har alla lösningar. Andra personer inom de

politiska och samhällsliga sfärerna har visioner, idéer och energin som krävs för att förverkliga detta och vi kommer att behöva förena våra krafter för att skapa en förnyad Europeisk Union. Denna rapport utgör vårt bidrag till vad som måste vara en grundläggande debatt inom EU – samt inom varje potentiell ansökande nation, för att få EU på fötter igen och därmed garantera en socialt och miljömässigt hållbar framtid för Europa.